

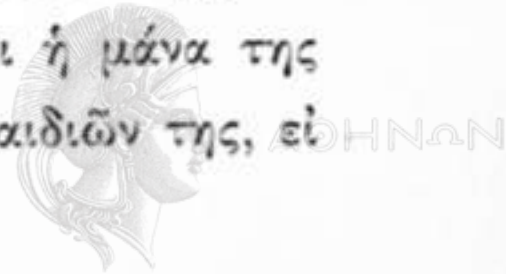
416

Διαθήκη

φ. 230^Γ

/ Φ. 236

/ [+ E]ἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 19/ εἰς τὸν οἶκον / [τ]οῦ μισέρ Λορέντζου Γᾶ ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν / ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥρα κατὰ τοῦ Κυρίου τὸ λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἄνωθεν μισέρ Λορέτζου / ἡ κερά Καλὴ εὐρισκομένη εἰς κλίνῃ κατὰκοιτην καὶ φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβῃ ἀφνίδια καὶ μείνῃ ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσε / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇσεται / σῶο γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶττα καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς / αἰσθήσεις καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τε / τελειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖ καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτοῖς ἦτοι λέγειν ᾧ / τῆς τύχῃ θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν εἰς τὴν Ἀγία Κυριακή. Λοιπὸν ἀφήνει τῷ / παιδίῳ τῆς ὀλυνῶ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς, ἔπειτα ἀφή / νει τῆς θυγατέρας τῆς τῆς Ἑρήνης τὸ ἴδιο σπίτι ὅπου κάθονται τὸ ὅποῖο λέγειν πῶς ὁ / ἄνδρας τῆς ὁ μισέρ Λορέντζος τῆς ἐπούλησεν πράματα καὶ ἐγόρασεν τὸ ἴδιο σπίτιν καὶ / ἔχει τὴν ἀγορὰ ἀπάνω του καμωμένη καὶ ἔτζι με τὸ θέλημάν του τῆς τὸ ἀφήνει ἐδῶ πα / ρὼν καὶ ὁ αὐτὸς μισέρ Λορέντζος καὶ με τὸ θέλημά του καὶ αὐτὸς τῆς τὸ ἀφήνει νὰ εἶναι ἐδικόν / τῆς κάνοντάς τῆς καὶ κοντετζιόνε ὅτιν εἰ μὲν καὶ δώσῃν ὁ Θεὸς καὶ παντρευτῇ καὶ κάμῃ παι / δία νὰ τὸ δώνῃ καὶ αὐτὴν τῶν μπαιδιῶν τῆς, εἰ δὲ καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ πηγαίνῃ εἰς / τὰ ἄλλα τῆς ἀδέλφια τὰ ἀσερνικά εἰ δὲ καὶ ἐθέλασιν ἀποθάνου καὶ αὐτὰ νὰ / πηγαίνῃ πάλι τὸ αὐτὸν σπίτιν εἰς τὰ χέρια τοῦ πατέραν τῆς τοῦ μισέρ Λορέντζου. Ἀκόμῃ / ἀφήνει τῆς καὶ τὸν μπάνκον ποὺ ἔχουν στὸ ἴδιο σπίτιν καὶ μιὰ κασέλα καὶ ἓνα παπλωμα / τάκι πολίτικον καὶ ὅ,τι μασαρία τῆς εὐρίσκεται. Ἀκόμῃ ἀφήνει τῆς εἰς τὸ Ἀπεράθου / στὸ Δῆμο τὸ χωράφι ποὺ ἔχει ἐκεῖ τὴν μπάρτη τζη καὶ ἀκόμῃ στὸ Καμάριν ἓνα χωράφιν / λεύτερη σύνμπλιο τοῦ παπᾶ Νικολοῦ τοῦ Παπαδάκη. Ἀκόμῃ ἄλλο ἓνα κομμάτι χωράφι / στὸν Ἀσὼ με συκὲς καὶ ἀχλαδιές καὶ ἔχει καὶ τὸ ἄλλο μισὸν ὁ μισέρ Τζανῆς Μπαρόντζης καὶ / ἔχουν το ὅλο τὸ πρᾶμα μαζὶν καὶ κρατεῖν τὴν μπάρτη τος διὰ τρία ρεάλια καὶ νὰ / τὰ δώσῃν νὰ τὰ ξαμαχέψῃν νᾶναι καὶ αὐτὸν ἐδικόν τῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν εἰς τὰ / πράματα τὰ ἄνωθεν ὅπου τῆς δώνει ἡ μάνα τῆς εἰ με καὶ παντρευτῇ καὶ κάμῃ παιδία νὰ / τὰ δώνῃ καὶ αὐτὰ τῶν μπαιδιῶν τῆς, εἰ

δὲ καὶ ἀποθάνη ἄκληρην νὰ στρέφονται εἰς τὰ ἄ / λλαν της ἀδέλφια, εἰ δὲ καὶ ἀπο-
θάνου καὶ τὰ ἄλλα της παιδία νὰ πηγαίνη τοῦ Καμαρί / ου τὸ πρᾶμα εἰς τὴν
Παναγία στ' Ἀπεράθου καὶ τὰ ἄλλα δύο νὰ εἶναι τῆς Ἀγίας Κυρια / κῆς ἐδῶ στὴ
χώρα ἐδῶ ποὺ θὲ νὰ ἐνταφιαστῇ. Ἀκόμα λέγειν καὶ παραγγέλει τῆς θυ / γατέρας
της ὅτι νὰ εἶναι καὶ νὰ στέκην εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ / κυροῦ της / καὶ εἰς τὸ θέ-
λημάν του εἰ δὲ / καὶ ἤθελε ἔβγειν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν του καὶ ἤθελε κάμει καμμία
ἄταξία εἰς ἐντροπὴ τοῦ / κορμιοῦν της νὰ μὴ μετεχένη τίποτις ἀπ' ὅ,τι τῆς ἀφήνου
μόνο νὰ πηγαίνου εἰς τὰ ἄ / λλα της ἀδέλφια. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτά-
ριου εἰ ἔχειν παρανκεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐ / χι εἰ μὴ ἡ παροῦσαν τὸς δια-
θήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ καὶ ἀσκανδάλιστην καὶ βεβαία καὶ μήτε ἀπὸ τὰ / ἄλλα της
ἀδέλφια νὰ μὴν ἔχην καμμία πείραξιν, εἰ δὲ ὅποιος τὴν σκαταλίσην νὰ ἔχῃ τὴν κα-
τάρα μου εἰς μαρτυ / ρίας τῶν κάτωθεν οἱ ὅποιοι γράφου καὶ γράφειν καὶ ὁ μισερ
Λορέντζο εἰς πλέα βεβαίωσιν καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ξενικόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε —

/ — Ἀλέξης Θεολογίτης μάρτυρας —

/ — Λορέτζος Γᾶς βεβαιώνω τᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

417

Συμβιβασμός

φ. 230^v

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 24/ τὴν σή-
μερον [ὁ μαστρὸ Δη] / μήτρης τῆς Δάφνης ὁμάδι με τὴν συνβίαν του τὴν κερά Χρου-
σίνα κάνου τὸν μπαρὸν τ[αι] / ριασμὸν καὶ συμφωνία ἡγου ὁ ἄνω εἰρημένος μαστρὸ
Δημήτρης λέγειν πὼς τοῦ χρεωστεῖν [ἡ συν] / βίαν του ἡ κερά Χρουσίνα ρεάλια
14/ καὶ ἀκόμη λέγειν σὲ κάποια ἄλλα ὅπου τοῦ ἐκ [...] / λησεν κάνου ρεάλια 16/
ὅπου γίνονται ὅλα ρεάλια 30/ διὰ τὰ ὅποια 30/ ρεάλια ἡ αὐτὴν κερά Χρουσίνα
δίνει τοῦ ἄνωθέν της συνβίου τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν / ἀπὸ γονικόν της εἰς τὴν Ἐμπα-
σιν νὰ εἶναι ἐδικόν του με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην / νὰ εὐρίσκονται πάντα μαζὶν
ὥσάν εἶναι ὅλα τὰ ἀντρόγυνα καὶ ἄνι τύχην θάνατος / τῆς αὐτῆς κερά Χρουσίνας
τὸ αὐτὸν ἄνω εἰρημένον πρᾶμα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾷ / ται τοῦ αὐτοῦ μαστρὸ Δη-
μήτρην ἐδικόν του νὰ τὸ κάνῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶ / μα δικόν του ποὺ
ἔχει τὰ ἄσπρα του δοσμένα εἰ δὲ πάλι καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸς ἐδώνει νὰ / ἔχουν χρόνους